

Vždycky jsem měl atentát na JFK za spiknutí, pak se ale něco změnilo

ET epochtimes.cz/2023/11/25/vzdycky-jsem-mel-atentat-na-jfk-za-spiknuti-pak-se-ale-neco-zmenilo

25. listopadu 2023

Hans Mahncke

25. 11. 2023

Osobní výprava za vyšetřováním toho, co se v Dallasu skutečně stalo, a její překvapivý závěr.

Ve středu jsme si připomněli 60. výročí atentátu na amerického prezidenta Johna F. Kennedyho. Nebyla to jen tragická událost v amerických dějinách, ale také začátek období rostoucí nedůvěry ve federální vládu, která se dnes projevuje pravděpodobně více než kdy jindy.

Podle nového průzkumu agentury Gallup odmítají dvě třetiny americké veřejnosti teorii, že prezidenta Kennedyho zabil osamělý střelec. Atentát na Kennedyho se stal symbolem vládní korupce a zatajování. Představa, že prezidenta Kennedyho zabila vláda Spojených států, je nejen velmi rozšířená, ale tvoří také základ pro následné konspirační teorie, počínaje pomatenými teoriemi ohledně 11. září 2001 a konče mnohem méně pomatenými teoriemi o 6. lednu 2021. V mnoha ohledech je atentát na Kennedyho základnou všech konspiračních teorií. Pokud vláda může odstranit prezidenta, může udělat cokoli.

Existovalo však skutečně spiknutí s cílem zabít prezidenta Kennedyho? Ačkoli toto přesvědčení může zastávat velká většina lidí, není podloženo fakty. Šedesát let po osudném dni v Dallasu stále všechny důkazy ukazují na Lee Harveyho Oswald, a to nejen jako na vraha, ale i jako na osamělého atentátníka.

Atentát na Kennedyho studuji už 35 let. Jako dítě jsem byl svědkem 25. výročí atentátu, což byla událost, kterou doprovázelo vydání mnoha knih a dokumentů o atentátu. To byl můj úvod do problematiky atentátu na Kennedyho. Téměř všechny tyto knihy a dokumenty byly pevně na straně konspirace. Pětadvacáté výročí v roce 1988 skutečně pomohlo založit domácí průmysl teorií okolo atentátu na Kennedyho. Do dnešního dne bylo vydáno více než 2 000 knih o atentátu a stovky dokumentárních filmů. Vrchol tohoto proudu nastal v roce 1991, kdy Oliver Stone uvedl film *JFK*, který atentát přisuzoval rozsáhlému spiknutí.

Senátor John F. Kennedy (Demokrati-Massachutess) a jeho žena Jacqueline stojí po obou stranách tenisové sítě a drží tenisové rakety v Hyannis Port, Mass., 27. června 1953. (Hulton Archive/Getty Images)

Poprvé jsem se do Dallasu vydal v roce 1992, protože jsem chtěl na vlastní oči vidět místo atentátu na Dealey Plaza. O atentátu jsem přečetl desítky knih a byl jsem přesvědčen, že šlo o spiknutí. To se

však velmi rychle změnilo, jakmile jsem dorazil na Dealey Plaza.

Hlavní konspirační teorií té doby, která byla také propagována ve Stoneově filmu, bylo, že prezident Kennedy nebyl střelen do týla z Texaského skladu školních knih (TSBD), kde Oswald pracoval, ale že byl střelen zepředu. Skutečný střelec měl být umístěn za plotem na travnatém pahorku na severozápadním okraji náměstí Dealey Plaza.

Z letiště Dallas Fort-Worth jsem jel kyvadlovým autobusem přímo na náměstí Dealey Plaza. Plot byl mým prvním cílem. Nikdy nezapomenu na ten pocit sevřeného žaludku, jakmile jsem se dostal na vrchol travnatého pahorku a nahlédl přes plot. Okamžitě bylo jasné, že prezident Kennedy nemohl být zastřelen z travnatého pahorku. Úhel tomu prostě neodpovídal. Střela z travnatého pahorku by nevyšla zepředu, ale z boku. Bylo mi nevolno. Bylo to, jako by mě všichni konspirační teoretici svými knihami a dokumenty podvedli. Veškeré vzrušení a očekávání z mé cesty do Dallasu se během několika vteřin vypařilo.

Poté jsem navštívil výstavu v budově TSBD, odkud Oswald podle vládní verze atentátu zastřelil prezidenta Kennedyho. Bylo to ještě předtím, než bylo v roce 2002 otevřeno oficiální muzeum atentátu, Muzeum v šestém patře. V době mé první návštěvy Dallasu bylo ještě možné sedět přesně v tom okně, ze kterého Oswald vystřelil ony osudné kulky. Dnes je tato oblast pro veřejnost uzavřena. Jakmile jsem se posadil do odstřelovačského hnízda a podíval se z okna, věděl jsem, že to je to správné místo. Všechno sedělo. Na rozdíl od toho, co se psalo v konspiračních knihách, bylo také zřejmé, že by to nebyl nijak zvlášť obtížný výstřel.

Stále ve mně ale zůstávala jedna velká otázka. Věděl jsem, že prezident Kennedy nemohl být zastřelen z travnatého pahorku, a věděl jsem, že sniper musel být v TSBD. Ale byl střelcem Oswald? Věděl

jsem, že nemohu věřit ničemu, co jsem předtím četl. Vrátil jsem se tedy k základům, což v tomto případě znamenalo zprávu Warrenovy komise o atentátu na Kennedyho.

Budova Texaského školního depozitáře při pohledu z náměstí Dealey Plaza. (Hans Mahncke)

Pohled od plotu. (Hans Mahncke)

Warrenova zpráva

Zpráva Warrenovy komise je 888 stran dlouhá zpráva vydaná Warrenovou komisí, orgánem zřízeným prezidentem Lyndonem Johnsonem. Prezident Johnson pověřil vyšetřováním atentátu předsedu Nejvyššího soudu Earla Warrena. Zpráva Warrenovy komise je osvěžujícím způsobem objektivním popisem událostí, zejména ve srovnání s moderními vládními zprávami, jako je Muellerova zpráva týkající se údajného Trumpova spolčení s Ruskem, která je plná polopravd a falešných vyprávění. Kromě hlavního textu Zprávy Warrenovy komise existují také obsáhlé svazky důkazů a přepisů rozhovorů. Tato úroveň transparentnosti dnes velmi chybí. Například Muellerova zpráva takové doplňující materiály neobsahovala. Místo toho zůstávají Muellerovy materiály, jako jsou přepisy rozhovorů, e-maily a další dokumenty, z velké části skryty před zraky veřejnosti.

V průběhu několika následujících let se zpráva Warrenovy komise a její doplňující materiály staly mou biblí pro výzkum atentátu. Někdy se tvrdí, že se zpráva v mnoha věcech mýlí, ale pro taková tvrzení neexistují žádné důkazy. Přestože soudce Warren a jeho tým postrádali moderní forenzní technologie, měli pravdu. Navíc 26 svazků doplňujících materiálů zprávy znamená, že nemusíme věřit tomu, co zpráva říká. Místo toho se můžeme podívat na více než 16 000 stran původních zdrojů. Studium zprávy se stalo životní lekcí o důležitosti primárních zdrojů.

Newyorský guvernér a republikánský kandidát na prezidenta Thomas E. Dewey (vlevo) a jeho protikandidát kalifornský guvernér Earl Warren se opírají o plot na Deweyho farmě v Pawlingu ve státě New York 2. července 1948. (Al Gretz/FPG/Getty Images)

Warrenova komise velmi podrobně zkoumala Oswaldovy aktivity v týdnech a měsících před atentátem. Tyto části zprávy jsou klíčové pro pochopení faktu, že prezidenta Kennedyho zabil Oswald a že tak učinil na vlastní pěst. Bohužel mnoho těchto informací je v populárních vyprávěních o atentátu na Kennedyho vynecháno.

Často se mě ptají, co mě přesvědčilo, že byl Oswald osamělý střelec. Odpověď je z velké části založena na aktivitách Oswalda před atentátem. V těchto aktivitách jsou obsaženy tři příběhy, které dohromady nenechávají o vině Oswalda žádné pochybnosti: za prvé je

tu skutečnost, že atentát na Kennedyho nebyl první takovou akcí Oswaldova, za druhé je tu příběh o tom, jak se Oswald dostal k práci v TSBD, a za třetí je tu činnost Oswaldova v hodinách před atentátem.

Pokus o atentát na Walkera

Pouhých sedm měsíců před atentátem na Kennedyho se Oswald neúspěšně pokusil zavraždit jinou veřejně známou osobu, generála Edwina Walkera, prominentního antikomunistu, který o rok dříve kandidoval na guvernéra Texasu. Walker prohrál v demokratických primárách s Johnem Connollym, pozdějším vítězem texaských guvernérských voleb v roce 1962. Mimochodem, v den atentátu byl Connolly těžce zraněn jedním ze tří výstřelů, které Oswald vypálil.

Oswald si před atentátem vyhlédl dallaský dům Walkera a vyfotografoval si jeho dům, místo, kde byl umístěn odstřelovač, a únikovou cestu. Fotografie později předala policii Oswaldova manželka Marina. V den střelby na Walkera, 10. dubna 1963, zanechal Oswald Marině dopis, který jí poskytoval instrukce pro případ, že by byl zabit nebo zajat. Oswald vystřelil na Walkera ve 21 hodin, když ten seděl u svého stolu. Kulka minula Walkerovu hlavu jen o několik centimetrů, protože se odrazila od rámu okna. Oswald z místa činu rychle utekl. Když dorazil domů, řekl Marině, co udělal. Marina mlčela, ale až poté, co si od Oswaldova nechala slíbit, že už to neudělá. Na okraj dodejme, že Marina byla sovětská občanka, která do Spojených států přicestovala teprve deset měsíců předtím. Neuměla téměř vůbec anglicky a byla na Oswaldovi zcela závislá.

Edwin Anderson Walker. (Neznámý vojenský fotograf, Public domain, via Wikimedia Commons)

Lee Harvey Oswald s manželkou Marinou Oswaldovou v Minsku, Bělorusko, asi 50. léta 20. století. (Fotosearch/Getty Images)

Policie neměla tušení, že za atentátem na Walkera stojí Oswald, dokud nebyl on sám zavražděn. Byla to Marina, kdo nakonec přiznal pravdu. Kulka nalezená v domě Walkera se shodovala s puškou Carcano, kterou Oswald o sedm měsíců později zastřelil prezidenta Kennedyho. Oswald si pušku koupil měsíc před střelbou na Walkera a používal přitom pseudonym „A. Hidell“. Když byl Oswald po střelbě na Kennedyho dopaden, měl u sebe falešný průkaz totožnosti na jméno „Alek Hidell“.

Jak získal Oswald práci

Druhou částí Oswaldova příběhu, která je často zastírána zastánci konspiračních teorií, je způsob, jakým se dostal k práci v texaském školním skladu knih. Skutečnost, že Oswald tuto práci měl, byla pro střelbu klíčová. Bez přístupu do budovy, která se shodou okolností nacházela na trase průvodu prezidenta Kennedyho, by nebyla příležitost prezidenta Kennedyho zabít. Problémem pro jakoukoli konspirační teorii je, že v době, kdy Oswald 15. října 1963 získal práci v TSBD, nikdo nevěděl, zda, kdy a kde se bude konat prezidentský průvod. Podrobnosti o trase průvodu prezidenta Kennedyho byly oznámeny až 16. listopadu, tedy více než měsíc poté, co Oswald tuto práci dostal.

*Prezidenta Johna F. Kennedyho vítá nadšený dav před hotelem Texas ve Fort Worthu v Texasu 22. listopadu 1963, jen několik hodin před jeho zavražděním.
(AP Photo)*

Příběh o tom, jak Oswald získal práci v TSBD, začal v září 1963, kdy byl do TSBD přijat muž jménem Buell Frazier. Frazier v té době bydlel na W. 5th Street v Irvingu, městě ležícím 16 km severozápadně od Dallasu. Manželé Oswaldovi bydleli ve stejné ulici jako Frazier, protože se jich ujala Ruth Paineová, která se s Oswaldovými seznámila díky svému zájmu o studium ruštiny. Paineové se Oswaldových zželelo a nabídla jim dočasné ubytování. V té době byl Oswald nezaměstnaný a Marina čekala v říjnu 1963 jejich druhé dítě. Mimochodem, toto dítě, dcera jménem Audrey Marina Rachel Oswaldová, se narodilo v dallaské nemocnici Parkland Memorial 33 dní předtím, než její otec zastřelil prezidenta Kennedyho. Prezident Kennedy i Oswald zemřeli v nemocnici Parkland Memorial Hospital.

14. října si Paineová a Marina Oswaldová daly kávu s jednou ze svých sousedek, sestrou Buella Frazier Linnie Randleovou. Paineová se zmínila, že má Oswald problém s nalezením práce, a Randleová, která věděla, že její bratr si tam právě našel práci, navrhla TSBD. Paineová a Marina Oswaldová pak vzaly na sebe iniciativu a zavolaly do TSBD, aby se zeptaly na volná místa. Správce TSBD, Roy Truly, souhlasil s tím, že s Oswaldem následující den udělá pohovor. Paineová řekla Oswaldovi o volném místě a on souhlasil, že se pohovoru zúčastní. Truly přijal Oswalda, který nastoupil do práce následující den, 16. října. To bylo 37 dní před atentátem.

Tragické je, že, jak později vypověděl Truly, 16. října měli první pracovní den dva lidé, Oswald a další muž. Jeden z nich měl být přidělen do nedalekého skladu a druhý do TSBD v Elm St. Čistě náhodou byl Oswald přidělen do depozitáře, a ne do skladu.

Okno v šestém patře bývalého Texaského školního skladu knih, nyní administrativní budovy okresu Dallas, při příležitosti 48. výročí atentátu na JFK na náměstí Dealey Plaza v Dallasu v Texasu 22. listopadu 2011. (Ronald Martinez/Getty Images)

Oswaldovo jednání několik hodin před atentátem

Dalšími údaji, které silně ukazují na Oswaldovu vinu, jsou jeho činy v hodinách před atentátem na Kennedyho. V době, kdy pracoval v TSBD, si Oswald pronajal pokoj v nedaleké ubytovně. Činil tak pod falešným jménem O. H. Lee. Přes týden bydlel v podnájmu a o víkendech se vracel do Irvingu ke své ženě a dcerám, které stále žily v domě Painové. Buell Frazier vozil Oswalda do Irvingu každý pátek odpoledne a zpět do Dallasu každé pondělí ráno.

Den před atentátem, 21. listopadu, což byl čtvrtek, požádal Oswald Frazier o odvoz do Irvingu. Frazier později vypověděl, že se to stalo poprvé. Když se Oswalda zeptal, proč se potřebuje v týdnu vrátit do Irvingu, Oswald odpověděl, že potřebuje vyzvednout záclonové tyče do svého pokoje v Dallasu. Ani Paineová, ani Marina nevěděly, že Oswald toho dne přijede do Irvingu. Druhý den ráno nechal Oswald nezvykle na Marinině komodě snubní prsten a peněženku se 170 dolary. Marina ani Paineová neviděly Oswalda odcházet z domu. Na rozdíl od střelby na Walkera nezanechal Oswald Marině žádný dopis.

Lee Harvey Oswald s puškou, pořízeno na jeho zahradě na Neely Street v Dallasu, Texas, v březnu 1963. (Se svolením Mariny Oswaldové)

Oswald šel k Frazierovu autu, které stálo o několik domů dál. Randlová viděla, že Oswald nese dlouhou papírovou tašku. Frazier si také všiml papírové tašky, kterou Oswald následně položil na zadní sedadlo Frazierova auta. Na dotaz ohledně tašky Oswald Frazierovi sdělil, že taška obsahuje již zmíněné tyče na záclony do jeho pokoje na ubytovně. V hnízdě odstřelovače byl později nalezen hnědý papírový sáček, vyrobený ze stejné pásky a papíru, které TSBD používala k balení školních učebnic. Taška byla 96 centimetrů dlouhá, tedy o deset centimetrů delší než rozebraná puška Carcano. Policie na tašce i na pušce našla Oswaldovy otisky prstů.

Atentát

Oswald použil krabice ke stavbě svého odstřelovačského hnízda v jihovýchodním rohu šestého patra TSBD. Těsně předtím, než byl prezident Kennedy ve 12:30 zastřelen, vidělo několik lidí z řad veřejnosti pušku vyčnívající z nejnižnějšího východního okna v rohu šestého patra. Ti, kteří střelce viděli, uvedli popis štíhlého bělocha ve věku kolem 30 let. Oswaldovi bylo v té době 24 let, ale vzhledem k ustupující linii vlasů a hubenému vzhledu mohl vypadat starší. Svědek, který tvrdil, že střelce viděl, později vybral Oswalda z policejní sestavy. Několik Oswaldových kolegů z TSBD uvedlo, že výstřely vyšly zevnitř budovy. Tři muži, kteří se nacházeli přímo pod odstřelovačským hnízdem, uvedli, že výstřely vyšly přímo nad jejich stanovištěm.

Po atentátu Oswald opustil TSBD a nastoupil do autobusu, který směřoval do dallaské čtvrti Oak Cliff, kde se nacházela Oswaldova ubytovna. Autobus však uvízl v zácpě a Oswald přestoupil do taxíku. Taxík vysadil Oswalda poblíž jeho ubytovny na ulici N Beckley Ave. Oswald se převlékl, popadl revolver a vydal se na jih směrem k Jefferson Blvd. Když procházel kolem 10. ulice a Patton Ave, zastavil Oswalda policista J. D. Tippit. Oswald Tippita zastřelil. Někteří zpochybňují, proč se Tippit rozhodl Oswalda zastavit, nicméně byl vydán pokyn, aby policie pátrala po osobě odpovídající jeho popisu. Po zabití Tippita utekl Oswald na Jeffersonovu třídu, kde bez placení vklouzl do texaského divadla. Právě v divadle byl po potyčce s policií Oswald zadržen.

*Policista J. D. Tippit
na fotografii
dallaského
policejního oddělení
z roku 1963.
(Policejní oddělení
v Dallasu)*

*Místo, kde byl Lee Harvey Oswaldem zavražděn J. D. Tippit.
(Hans Mahncke)*

*Budova Texaského divadla, v níž byl Lee Harvey Oswald zatčen.
(Hans Mahncke)*

Ruby zastřelí Oswalda

24. listopadu 1963, dva dny po atentátu, byl Oswald zastřelen, když byl převážen z dallaského policejního ředitelství do okresní věznice. Střelcem byl majitel nočního klubu Jack Ruby. Mnoho konspiračních teorií se soustřeďuje kolem představy, že Ruby jednal jako nájemný vrah, který byl vyslán, aby Oswalda umlčel. Fakta to však opět nepotvrzují.

Stejně jako zastřelení prezidenta Kennedyho bylo oportunistickou vraždou, byla oportunistická i následná vražda Oswalda. Podle těch, kteří ho viděli o víkendu, kdy byl Kennedy zavražděn, byl Ruby atentátem hluboce emocionálně zasažen. Ruby později tvrdil, že Oswalda zastřelil, aby ušetřil první dámu Jacqueline Kennedyovou utrpení soudního procesu.

Skutečnost, že vražda Oswalda nebyla plánovaná, lze odvodit ze skutečnosti, že Ruby nebyl v 10 hodin dopoledne, kdy měl být Oswald převezen, na policejním ředitelství v Dallasu. Místo toho byl Ruby stále

doma. Ráno v den atentátu vyslychal poštovní inspektor Oswalda ohledně zásilkového nákupu jeho pušky Carcano pod falešným jménem. Místo půl hodiny trval výslech nakonec téměř dvě hodiny. To zdrželo Oswaldovo předání. Ruby opustil svůj domov mezi 10:45 a 11:00 a vydal se do kanceláře Western Union, kde převedl platbu jednomu ze zaměstnanců nočního klubu. Převod peněz byl označen časovým údajem 11:17. Po odchodu z kanceláře Western Union se Ruby vydal na velitelství dallaské policie, které se nacházelo 350 metrů od kanceláře Western Union. Ruby vstoupil do suterénu policejní stanice přes rampu pro vozidla a zastřelil Oswalda v 11:21, pouhé čtyři minuty po převodu peněz svému zaměstnanci.

Jack Ruby zastřelil Lee Harveyho Oswalda, kterého policejní detektiv Jim Leavelle (v obleku) eskortoval z městské věznice do okresního vězení. Ruby zemřel ve vězení v roce 1967. (Se svolením Hanse Mahnckeho)

Oportunistické vraždy

Atentáty na prezidenta Kennedyho i Oswalda byly oportunistické vraždy. Dva vrazi se ocitli ve správný čas na správném místě. To je jediný závěr, který lze vyvodit z chladných, tvrdých faktů v tomto případě.

Existuje mnoho příkladů lží, podvodů a utajování ze strany americké vlády. Jmenujme jen několik z nich: žádné spolčení prezidenta Trumpa s Ruskem neexistovalo, covid-19 téměř jistě pochází z laboratoře financované americkou vládou a vraždu velvyslance Christophera Stevense 11. září 2012 nezpůsobilo video na YouTube. Skepse veřejnosti vůči vládním narativům je nejen rozumná, ale i opodstatněná. Ironií je, že událost, která tuto skepsi původně podnítila, vůbec nebyla konspirací. Pro jednu vládu řekla pravdu.

Článek původně vyšel na stránkách americké redakce *Epoch Times*.